

اوّلين‌ها

همه‌ی ما اوّلين‌ها را دوست داریم؛ اوّلين روزی که به مدرسه رفته‌ایم؛ اوّلين کتابی که خوانده‌ایم یا اوّلين روزی که روزه گرفته‌ایم. اوّلين روزی که من روزه گرفتم، پدرم کنار سفره افطار نشسته بود و دعا می‌خواند. مامان ظرف ماکارونی را وسط سفره، کنار نان و پنیر و سبزی گذاشت.

من گفتم: «چه قدر کم! با این که ما سیر نمی‌شویم.» خیلی گرسنه بودم و فکر می‌کردم غذا کم است؛ اما با همان بشقاب اوّل سیر شدم. مادرم گفت: «باز هم دلت ماکارونی می‌خواهد؟» خندیدم و گفتم: «اصلاً حرفش را هم نزنید.» حالا هر سال روز اوّل ماه رمضان که کنار سفره جمع می‌شویم، پدرم می‌گوید: «مطمئنی با این غذا سیر نمی‌شوی؟» من هم می‌خندم و می‌گویم حتماً سیر می‌شوم؛ حتماً.

افسانه موسوی گرمارودی

